

Soạn bài Sang thu siêu ngắn- Ngữ văn 9

Bố cục Sang thu

- Khổ 1: Những tín hiệu báo hiệu mùa thu đến.
- Khổ 2: Bức tranh thiên nhiên lúc giao mùa.
- Khổ 3: Sự chiêm nghiệm của nhà thơ.

Soạn bài Sang thu

Câu 1 (trang 71 Ngữ Văn lớp 9 Tập 2):

Sự biến đổi đất trời sang thu được cảm nhận bắt đầu từ hương ổi thơm thoang thoảng trong gió. Gió thì se se lạnh không còn hơi nóng của mùa hè. Bắt đầu có sương mỏng rải đầy các ngõ. Đó là những tín hiệu báo hiệu mùa thu sắp đến.

Câu 2 (trang 71 Ngữ Văn lớp 9 Tập 2): Sự cảm nhận tinh tế của nhà thơ về những chuyển biến trong không gian:

- Cảm nhận bằng khứu giác: Mùi hương ổi
- Cảm nhận bằng xúc giác: gió se, sương lạnh
- Cảm nhận bằng cảm giác: Tác giả sử dụng biện pháp nghệ thuật nhân hóa: sông dềnh dàng, chim vội vã tìm chỗ trú đông, mây vắt nửa mình sang thu
- Dư âm của những vạt nắng vẫn còn, những cơn mưa rào đã không còn bỗng nhiên ập đến, và không còn những tiếng sấm bất ngờ.
- Bằng sự cảm nhận tinh tế của mình, tác giả đã vẽ lại một bức tranh thiên nhiên trong thời khắc giao mùa thật ấn tượng. Bức tranh không chỉ có màu sắc, hình khối, hương thơm mà có cả những sự chuyển mình khe khẽ.

Câu 3 (trang 71 Ngữ Văn lớp 9 Tập 2):

- Hình ảnh đặc sắc trong bài thơ: “Có đám mây mùa hạ - vắt nửa mình sang thu”. Đây là hình ảnh nhân hóa, đầy liên tưởng gợi hình, gợi cảm, nó gợi lên một ranh giới mơ hồ giữa mùa thu với mùa hạ. Một ranh giới giữa tác giả với cuộc đời.

- Hai dòng thơ cuối “Sấm cũng bớt bất ngờ - Trên hàng cây đứng tuổi” có ý nghĩa:

+ Ý nghĩa tả thực: Mùa thu sẽ không có những cơn mưa bất chợt do đó không có những tiếng sấm bất ngờ vang lên bầu trời.

+ Ý nghĩa ẩn dụ: Sấm - những gì bất thường dữ dội, khó khăn, gian khổ trong cuộc sống, hàng cây đứng tuổi - người từng trải. Con người khi về già, khi đã trải qua mọi vị ngọt đắng của cuộc đời thì họ trở nên bình đạm hơn, dạn

dày hơn chính vì vậy mà không còn điều gì phải bất ngờ trước những sự thay đổi của cuộc đời.

Luyện tập

Mùa xuân gợi nhắc đến sự sinh sôi nảy nở. Mùa hè khiến ta nhớ đến tiếng ve kêu râm ran và những ánh nắng vàng rực rỡ. Nhớ đến mùa đông ta không thể nào quên được cái lạnh khắp da thịt. Chỉ có mùa thu là hiền lành hơn cả. Nắng cũng nhẹ hơn, thời tiết cũng chỉ vừa se lạnh để con người cần một chút ấm áp. Có lẽ nó là một mùa đặc biệt, nên tác giả Hữu Thỉnh đã dùng hết giác quan để cảm nhận nó.

Ông dùng khứu giác để cảm nhận hương vị của trái cây mùa thu, dùng xúc giác để cảm nhận những cơn gió se lạnh khe khẽ lướt qua làn da, dùng thị giác để chiêm ngưỡng những làn sương mỏng, đang thông dong giữa những ngõ nhỏ. “bỗng”, ông giật mình, cảm nhận được thời khắc giao mùa đã đến. Đó là quy luật của bốn mùa, cũng như quy luật của đời người. Trời sang thu người sang tuổi.

Xem tiếp tài liệu tại: <https://vndoc.com/tai-lieu-hoc-tap-lop-9>